EESTI NSV TEADUSTE AKADEEMIA TOIMETISED. 22. KÖIDE BIOLOOGIA, 1973. NR. 1

ИЗВЕСТИЯ АКАДЕМИИ НАУК ЭСТОНСКОЙ ССР. ТОМ 22 БИОЛОГИЯ, 1973, № 1

https://doi.org/10.3176/biol.1973.1.04

УЛК 582.542.1

LINDA VILJASOO, ANTS ROOS

ELYTRIGIA JUNCEA (L.) NEVSKI ON DIPLOID

Perekond Agropyron Gaertn. (s. l.) on olnud paljude teadlaste uurimisobjektiks. M. Simonet' (1935) tsütoloogilised ja morfoloogilised uuringud näitavad, et Agropuron junceum'is (L.) P. B. võib eristada kahte taksonit: atlantilist (2n = 28) ja vahemerelist (2n = 42). 1936. aastal eraldas Nevski (Невский, 1936) alamperekonna *Elytrigia* Desv. iseseisvaks perekonnaks ja jaotas selle kolmeks sektsiooniks, millel on kokku 12 rida, kusjuures reas Juncea on vaid üks liik - E. juncea (L.) Nevski. Liik E. juncea s.l. on laia areaaliga ning levib Skandinaavia, atlantilise Euroopa, Vahemere ja Musta mere liivastel rannikualadel. A. ja D. Löve (1948) andsid põhjaatlantilisele tüübile liiginimetuse E. junceiformis A. et D. Löve, J. Prokudin (Прокудин, 1954) võttis uurimistöö tulemused kokku ja jaotas rea Juncea kolmeks iseseisvaks liigiks: 1) Vahemere idapoolsetel ja Musta ning Aasovi mere rannikutel levinud E. juncea (L.) Nevski s. str. (Triticum junceum L.), 2) Briti saarte, Loode-Prantsusmaa ja Läänemere liivastel rannikuluidetel levinud E. junceiformis A. et D. Löve ning 3) E. mediterranea (Simonet et Guinochet) Prokudin, mis on levinud Vahemere läänepoolsematel aladel.

Samas artiklis märgib J. Prokudin, et *E. juneceiformis*'t ei esine Läänemere rannikualadel NSV Liidu piires, kuigi seda liiki oli H. Mändmets-Lippmaa kogunud Hiiumaalt Tahkuna poolsaarelt juba 1925. aastal ning määranud ta *Agropyron junceum*'iks (L.) P. B. Tänapäeval on Hiiu- ja Saaremaalt teada üle 15 *E. junceiformis*'e leiukoha, samuti ei puudu ta Läti ja Leedu rannikutel.

Käesolevas töös kasutati *E. junceiformis*'e uurimisel võrdlusmaterjalina Krimmi rannikutel kasvavat liiki *E. juncea* (L.) Nevski, mida Vello ja Vilve Jaaska olid kogunud 1969. ja 1970. aastal. Liigi määrangu õigsust kinnitas ka kõrreliste eriteadlane N. Tsvelev Leningradist. Morfoloogilisanatoomilistelt tunnustelt erinevad kõnesolevad liigid tunduvalt. Nende erinevus ilmneb nii kasvuvormis, lehtede ristlõigetes (joon. 1) kui ka tsütoloogilistes tunnustes. Selgus, et *E. juncea* (L.) Nevski on diploid (2n = 14). Diploidse *E. juncea* kohta aga puuduvad teadaolevas kirjanduses karüoloogilised andmed.

Metoodika

Esitatavat metoodikat rakendati vaid karüoloogilisteks uurimisteks. Kromosoomide arvu määramiseks kasutati surupreparaate. Seemned idandati toatemperatuuril Petri tassis kraaniveega niisutatud filterpaberil. Ligi 7—12 mm pikkuseid idujuuri eelmõjutati 6 tunni jooksul 0,2%-lise kolhitsiini vesilahusega. Eelmõjutamisele järgnes juuretippude fikseeri-





Joon. 1. Lehe ristlõik. $a - E_{-}$ juncea, $b - E_{-}$ junceiformis.

mine Battaglia fiksaatoris (Battaglia, 1957). Värvimiseks kasutati 2%-list atseeto-ortseiini. millele oli lisatud 1 N HCl (9:1). Kromosoomide arv tehti kindlaks metafaasis juuretipu. meristeemis. Mikrovõtted tehti fotoaparaadiga «Zenit 3M» filmile «Mikrat-200».

Tulemused

1. Elytrigia juncea (L.) Nevski

2n = 14 (joon. 2). Krimmi poolsaarelt, Sakist, Jevpatooriast ja Donuslavi lähedalt liivaselt rannalt 08. 1969 ja 1970, Vello ja Vilve Jaaska. Uuritud 27 preparaati.

2. E. junceiformis A. et D. Löve

2n = 28 (joon. 3). Saaremaalt Tagalahe liivaselt lõunarannalt 09. 09. 1970, A. Roos. Uuritud 16 preparaati.

> Kromosoomide arv langeb kokku kirjanduse andmetega (A. et D. Löve, 1961; Heneen, 1962; jt.).

Autoritel puudus võrdlusmaterjal E. mediterranea (Simonet et Guinochet) Prokudini kohta. Kirjanduse andmeil 2n = 42 (Simonet, 1935; Löve. 1962: Cauderon, 1962).

Need andmed kinnitavad K. Linné kirjeldatud taksoni Triticum junceum L. kolmeks iseseisvaks liigiks jaotamise õigsust.

E. juncea (L.) Nevski diploidsuse kindlakstegemine annab põhjust Juncea rea liikide formeerumise ja leviku edasiseks laialdasemaks uurimiseks. Seda liiki tuleks võrrelda ka Prantsusmaal esineva Agropyron elongatum'iga (Host.) P. B. (2n = 14), mis morfoloogiliselt on lähedane Elytrigia perekonnale.

KIRJANDUS

Battaglia E., 1957. A new "5 minutes-fixation" in chromosome analysis. Caryologia 9 (2) : 368-370.

logia 9 (2): 368-370.
C a u d e r o n Y., 1962. Etude cytogénétique du genre Agropyrum. Rev. cytol. et biol. végét. 25 (3-4): 287-301.
H e n e e n W., 1962. Karyotype studies in Agropyron junceum, A. repens and their spontaneous hybrids. Hereditas 48: 471-502.
L ö v e A., 1962. Biosystematische Analyse der Elytrigia Juncea Gruppe. Kulturpflanze, Beih. 3: 74-85.
L ö v e A., L ö v e D., 1948. Chromosome numbers of Northern plant species. Icel. Univ. Inst. Appl. Sci. Dept. Agric. Rep. B (3).
L ö v e A., L ö v e D., 1961. Chromosome numbers of Central and Northwest European plant species. Opera Botanica (Lund) 5: 58.
S i m o n et M., 1935. Observations sur quelques espèces et hybrides d'Agropyrum. I. Révision de l'Agropyrum junceum (L.) P. B. et de l' A. elongatum (Host) P. B. d'après l'étude cytologique. Bull. Soc. Bot. Fr. 82: 624-632.



Joon. 2. E. juncea. Metafaas juuretipus. 2n = 14.



Joon. 3. E. junceiformis. Metafaas juuretipus. 2n = 28.

Невский С. А., 1936. Перечень злаков из триб Lolieae, Nardeae, Leptureae и Ногдеае флоры СССР. Тр. Бот. ин-та АН СССР 2: 33—90.

Прокудин Ю. Н., 1954. К систематике пыреев ряда Juncea Nevski. Ботан. мат. герб. Ботан. ин-т им. В. Л. Комарова АН СССР 16 : 59-64.

Eesti NSV Teaduste Akadeemia Zooloogia ja Botaanika Instituut Toimetusse saabunud 10 VII 1972

ЛИНДА ВИЛЬЯСОО, АНТС РООС

ELYTRIGIA JUNCEA (L.) NEVSKI — ДИПЛОИЛ

Резюме

При изучении видов рода *Elytrigia* ряда *Juncea*, произрастающих на территории Эстонии, были определены их хромосомные числа. Для сравнительного анализа использовался материал E. *juncea* (L.) Nevski, собранный с побережья Крыма. Оказалось, что около Саки и Евпатории произрастает диплоидное E. *juncea* (L.) Nevski (2n=14). На западных островах Эстонии произрастает тетраплоидное Elytrigia *junceiformis* A. et D. Löve (2n = 28).

Инститит зоологии и ботаники Академии наук Эстонской ССР Поступила в редакцию 10/VII 1972

LINDA VILJASOO, ANTS ROOS

ELYTRIGIA JUNCEA (L.) NEVSKI IS A DIPLOID

Summary

In the course of the study of the species of the series Juncea of the genus Elytrigia occurring in Estonia, the chromosome numbers of the species were determined. For a comparative analysis the material of E, *juncea* (L.) Nevski collected in the coastal regions of the Crimea was used. It appeared that diploid E, *juncea* (L.) Nevski (2n = 14) grows near Saki and Yevpatoria. On the western islands of Estonia tetraploid *Elytrigia junceiformis* A. et D. Löve

(2n = 28) was found.

Academy of Sciences of the Estonian SSR, Institute of Zoology and Botany July 10, 1972